

18 Mei 1955.

No. 12.297.

D.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te 's-Gravenhage van 6 December 1954 betreffende den aan belanghebbende opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1951;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, wien een aanslag in voormelde belasting was opgelegd, berekend naar een zuiver inkomen van f.2578,-, zich na vergeefse reclame heeft gewend tot den Raad van Beroep, die de beschikking van den Inspecteur heeft bekrachtigd;

Overwegende dat de Raad daartoe heeft overwogen:

"dat belanghebbenden grief tegen de aanslag, zoals die bij de beroepen uitspraak werd gehandhaafd, uitsluitend zich richt tegen het feit, dat in belangrijke mate is afgeweken van de door hem gedane aangifte, welke, naar hij stelt, te goeder trouw en zo juist mogelijk is gedaan en de uitspraak, waarbij de aanslag werd gehandhaafd, ten onrechte die aanslag rechtvaardigt door het betoog, "dat onaannemelijk is, dat een echtpaar van een zo laag inkomen heeft kunnen leven - zijnde het privé gebruik in 1951 in de aangifte gesteld op f.902,-" op grond waarvan het aangegeven inkomen werd verhoogd met f.2000,- tot toelichting van welke grief belanghebbende aanvoert dat hij eerst in Mei 1951 is gehuwd en de opgegeven privé vertering derhalve slechts betrekking heeft op de na Mei resterende maanden van het jaar; dat hij met zijn gezin uiterst sober leeft en niet mag worden voorbijgezien, dat in het artistieke milieu, waarin hij als beeldhouwer verkeert, niet steeds de voor andere burgers geldende normen ter zake van privé-behoeften kunnen worden aangelegd, dat de Inspecteur ter rechtvaardiging van zijn bij het opleggen van de

aanslag op het privé-verbruik toegepaste correctie er op wijst, dat in gemeld voor privéverbruik in de aangifte opgenomen bedrag van f.902,- de volgende bedragen zijn begrepen:

f.240,- huur voor eigen woongedeelte;

f.100,- voor gas, licht en water;

f. 55,- voor betaling van Inkomstenbelasting 1949 en 1951;

zodat voor levensonderhoud, kleding, schoeisel en dergelijke resteert f.506,-, welk bedrag voor een en ander onaanvaardbaar is te oordelen; dat het beroep van belanghebbende op het feit, dat hij eerst in Mei 1951 is gehuwd faalt, wijl hij tot die datum toch in eigen onderhoud heeft moeten voorzien; dat belanghebbende bij een bedrijfsomzet van f.2.110,- niettemin twee bromfietsen aanschaft, welke hij in de balans als bedrijfsmiddelen opvoert om vervolgens daarop 20% af te schrijven; dat niet aannemelijk voorkomt, dat het bedrijf met zo geringe omzet twee bromfietsen behoeft;

terwijl in het algemeen de Inspecteur zijn standpunt handhaaft, dat het dermate lage privé-verbruik de veronderstelling wettigt, dat niet alle ontvangsten verantwoord zijn, al moge dan uit de gevoerde administratie niet zijn gebleken van formele onjuistheden;

dat de Raad zich aansluit bij de Inspecteur;

dat immers ook de Raad geheel onaannemelijk oordeelt, dat belanghebbende geen groter inkomen zou hebben genoten, dan door hem werd opgegeven en dit wel minimale inkomen zou hebben kunnen toereiken voor het levensonderhoud van hemzelf en van zijn echtgenote;

dat nu weliswaar belanghebbendes administratie geen aantoonbare formele fouten aanwijst, doch de Inspecteur terecht op de door hem aangevoerde gronden aan de materiële deugdelijkheid daarvan twijfelt en aan de Raad alleszins heeft aannemelijk gemaakt, dat privé ontvangsten niet verantwoord zijn;

dat uiteraard niet mogelijk is met absolute zekerheid vast te stellen het juiste door belanghebbende genoten inkomen doch de Raad op grond van eigen ervaring en wetenschap is van oordeel, dat dit op het bij de aanslag in aanmerking genomen bedrag van f.2578,- nog niet op meer dan het minimaal noodzakelijke is bepaald;"

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie voorstelt: schending of verkeerde toepassing van artikel 16 der wet van 19 December 1914, Staatsblad no. 564, ter toelichting waarvan hij aanvoert, kort samengevat, dat de

Raad onvoldoende rekening heeft gehouden met het bijzondere milieu, waarin belanghebbende als beeldhouwer leeft, en met de door belanghebbende wegens bijzondere familieomstandigheden betrachte soberheid, dat belanghebbende vóór zijn huwelijk in Mei 1951 bij zijn moeder vrije kost, inwoning enz. genoot en geen inkomen had noch behoefde, dat het volgens de aangifte van belanghebbende in 1951 voor levensonderhoud van hem en zijn echtgenote gebruikte bedrag van f.902,- slechts diende voor het tijdvak Mei - December, dat met het oog hierop en op de vaststaande kosten van huur, gas, licht, waterleiding en belasting de berekening van den Inspecteur, volgens welke belanghebbende in 1951 meer dan voornoemd bedrag van f.902,- voor levensonderhoud nodig moet hebben gehad, onjuist is, dat de door den Inspecteur bedoelde bromfietsen niet uit het inkomen zijn betaald en dat volgens de gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek de kosten van levensonderhoud voor ondersteunden in 1951 bedroegen f.15,- per week voor twee personen;

Overwegende hieromtrent:

dat de Raad klaarblijkelijk uit het feit, dat de boekhouding als uitkomst een inkomen aangaf, hetwelk ten enen, male onvoldoende was ter voorziening in het levensonderhoud aanvankelijk van belanghebbende alleen en later van hem en zijn echtgenote, terwijl gesteld noch gebleken is, dat dit levensonderhoud voor een deel uit onbelastbare inkomsten of vermogen werd bestreden, het vermoeden heeft geput, dat de boekhouding materieel ondeugdelijk was;

dat belanghebbende in cassatie stelt, dat hij vóór zijn huwelijk in Mei 1951 bij zijn moeder was, zonder enige bron van inkomen, en dat hij aldaar vrije kost, inwoning enz. genoot, doch voor deze stelling geen feitelijke grondslag in de stukken van het geding te vinden en daarop niet met vrucht voor het eerst in cassatie beroep kan worden gedaan;

dat de Raad, met terzijde stelling van belanghebbendes boekhouding, bij gebreke van betrouwbare gegevens het inkomen heeft geschat op het bedrag, dat naar zijn oordeel minimaal door belanghebbende moet zijn genoten om in het levensonderhoud van hem en na Mei ook van zijn echtgenote te voorzien;

dat tegen date schatting, welke den Raad vrijstond, in cassatie niet met vrucht kan worden opgekomen;

V e r w e r p t het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, van Rijn van Alkemade, Wiarda, van der Loos en Houwing, Raden, en door den Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den achttienden Mei 1900 vijf en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels